

Kanne 31.7.2007 — Labate v. komissio**(Asia F-77/07)**

(2007/C 223/38)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Kay Labate (Tarquinia, Italia) (edustaja: I. S. Forrester, Queen's Council)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaativukset

- virkamiestuomioistuimen on kumottava komission 6.10.2006 ja 18.10.2006 tekemät päätökset
- komissio on veloitettava maksamaan kantajalle Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (henkilöstösäännöt) 73 artiklan ja Euroopan yhteisöjen virkamiesten tapaturma- ja ammattitautivakuutuksesta annettujen yhteisten määräysten (vakuutusmääräykset) 9 artiklan mukaiset summat
- virkamiestuomioistuimen on määrättävä muista oikeudenmukaisiksi katsomistaan toimenpiteistä
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, Kay Labate, joka on komission entisen virkamiehen, Mario Labaten, leski, riitauttaa omissa nimissään ja aviomiehensä kuolinpesän nimissä komission päätökset, joissa kieläydyttiin toteamasta, että hänen aviomiehensä keuhkosyöpä oli ammattitauti.

Mario Labate toimi komission virkamiehenä 29 vuotta, jona aikana hän altistui kantajan mukaan huomattavalle määrälle

ympäristön tupakansavua. Hänet todettiin pysyvästi työkyvyttömäksi sen jälkeen, kun häneltä löydettiin keuhkosyöpä, johon hän lopulta menehtyi. Mario Labate esitti vaatimuksen, että sairaus todettaisiin ammattitaudiksi. Vaikka lääketieteellinen lautakunta totesi, että Mario Labate altistui ympäristön tupakansavulle eikä löytänyt hänen keuhkosyövänsä muuta syytä, se katsoi päätöksessään kuitenkin, että yhteyttä Mario Labaten työtehtäviin ei voitu osoittaa varmuudella. Näin ollen komissio hylkäsi vaatimuksen sen jälkeen kun lääketieteellinen lautakunta oli todennut, että sairauden ja Mario Labaten työtehtävien välistä yhteyttä ei ollut osoitettu riittävällä tavalla.

Kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisen virheen todettaessaan, että Mario Labaten syöpään ei voida soveltaa henkilöstösääntöjen 73 artiklaa. Kantajan mukaan lääketieteellisen lautakunnan käyttämä ”varmuuden” aste on kohtuuttoman ankara ja oikeuskäytännön vastainen.

Kantaja väittää myös, että lääketieteellinen lautakunta ei ottanut huomioon sitä mahdollisuutta, että ympäristön tupakansavu, jolle Mario Labate altistui, saattoi pahentaa hänen sairastamaansa syöpää, kuten vakuutusmääräysten 3 artiklassa todetaan. Komissio ei myöskään ottanut huomioon sitä seikkaa, että vaikka ympäristön tupakansavua ei sellaisenaan mainita tässä artiklassa olevassa luettelossa, siinä mainitaan useita ympäristön tupakansavuun liittyviä erityisiä karsinogeenisiä tekijöitä, joihin näin ollen sovelletaan henkilöstösääntöjen 73 artiklaa. Kantaja väittää, että lääketieteellinen lautakunta pyrki virheellisesti tarkastelemaan todisteita ja näyttöä koskevia kysymyksiä, jotka eivät kuulu sen toimivaltaan, sen sijaan, että se olisi vain tyytynyt osoittamaan lääketieteelliset tosiseikat.

Lopuksi kantaja katsoo, että komission päätökseen sisältyy virheellisiä päätelmiä ja että aika, jonka komissio käytti päätöksen tekemiseen, oli kohtuuttoman pitkä ja hyvän hallinnon periaatteen vastainen. Jos päätös olisi tehty ennen Mario Labaten kuolemaa ja jos siinä olisi todettu, että hänen sairautensa oli ammattitauti, Mario Labatelle olisi maksettu korvauksena kahdeksan vuoden palkka.